

Utstilling "forgjengelig", 2019

Denne gang har jeg tatt utgangspunkt i gamle bilder som var blitt liggende i skuffer og skap. Jeg bestemte meg for å rydde, kaste det som tok plass og lagde rot, og som jeg nesten ikke ante at jeg hadde. Noen av motivene er fra sytti- åtti- nitti tallet og noen er fra dette årtusen. Jeg tømte skuffer og skap, fast bestemt på å kvitte meg med alt, bortsett fra det som var innrammet, og det jeg kunne tenke meg å beholde. Egentlig hadde jeg bestemt meg for å slutte å lage bilder.

Jeg så igjennom bilde for bilde, og så stod jeg der med lim, saks og papir i hendene. Inni meg bobblet det, kreativiteten hadde visst ingen grenser. "Hus treng folk" var det siste av de første bildene jeg lagde, og fra da av klarte jeg ikke å holde meg. Jeg måtte ta bilde av det og dele på fb og instagram! Jeg hadde store problemer med ikke å dele ALT! Men jeg klarte (i perioder) og holde igjen. Planen var å dele minst mulig. For jeg hadde en avtale med Krane galleri i Tromsø, om separatutstilling der i 2019. Av forskjellige grunner ble det ikke noe av.

Det som innspirerer meg i min prosess med å skape bilder, er mitt liv. Ønsket er møte hjerte til hjerte. Den yttre fasaden er ikke det som treffer meg og får meg til å stanse. Det sterkeste møtet med et medmenneske, er der strengene stemmer, og en blir berørt på det indre plan. Store ord, men jeg klarer ikke helt å forklare det bedre. Noen menneskemøter er slik, og det er mitt ønske at mine bilder skal være et møte med det innerste hjertet. Innspirasjonen er tekster fra Bibelen, som dukker opp i de fleste bildene jeg lager. Noen ganger oppleves det som om bildet lager seg selv, eller at en tekst har tatt over et bilde som jeg ikke hadde tenkt ut på forhånd. Ett eksempel på det er "dei kraftlause hender": "Styrk dei kraftlause hender, gjer dei skjelvande kne sterke!" Jes. 35:3 ff

Dette bildet ble til, uten at jeg hadde en plan. Både hender og føtter er tatt fra andre bilder, de urolige omgivelsene og stolen bare lå der foran meg uten at jeg trengte å lete etter motiv. Slik ser jeg at det som var, ikke er lenger. Bilder jeg tidligere sannsynligvis var glad over å ha laget, finnes ikke annet enn i en annen sammenheng. Slik sett er de forgjengelig og borte . ... Men oppstått i ny drakt!

God fornøyelse!

Anne jakobsen